

NAŠA ANKETA

Marko Vipavec Roman Jankovič Boštjan Breclj

Andrej Kostanjevec Goran Vižintin Siniša Bukinac

Zakaj jih veseli vojaški poklic?

Bratstvo in enotnost ter nacionalna enakopravnost sta bistveni značilnosti oboroženih sil v celoti, JLA in vsake enote pa še posebej. Ta značilnost se kaže v svobodnem izražanju nacionalne identitete pripadnikov vseh narodov in narodnosti v katerikoli enoti in v kateremkoli delu Jugoslavije. Pri sestavi starejšinskega kadra pa velja načelo sorazmerne nacionalne zastopanosti. Znano pa je, da še vedno primanjkuje starešin slovenske narodnosti. To pa zaradi tega, ker je odzivnost mladih Slovencev za poklic starešine v JLA dokaj skromen, bodisi zaradi pomanjkljive informiranosti o možnostih šolanja ter pogojih življenja in dela starešin naše armade, bodisi zaradi premajhnega vrednotenja tega poklica. Nekatere med mladimi fanti, ki so se vendar odločili za šolanje na Splošni srednji vojaški šoli Franc Rozman-Stane smo vprašali, zakaj jih veseli vojaški poklic?

● MARKO VIPAVEC iz Črnomlja:

»Za ta poklic sem se odločil v osmem razredu. Zelo rad sem opazoval vojake in orožje, s katerim rokujejo. V šoli sem najprej napisal prošnjo. Ko sem zvedel, da sem sprejet, sem bil zelo vesel. Zdaj, ko sem vojaški poklic še bolj natančneje spoznal, mi ni žal te življenjske opredelitve.«

● ROMAN JANKOVIČ iz Radomelj:

»Za vojaški poklic me je navdušil oče. Kasneje sem v šoli slišal mnogo o tem. Ko sem opravil vse potrebno glede vpisa, stroge zdravniške preglede in podobno, sem upal, da bom sprejet. Ko sem prišel domov s končnega izleta, sem na mizi opazil pismo z vojaške šole. Roki sta se mi tresli, ko sem ga odpiral. Prebral sem ga in poskočil od veselja, ko sem zvedel, da sem sprejet.«

● BOŠTJAN BRECLJ z Rakeke:

»Za vojaški poklic sem se odločil predvsem zato, ker me veseli. Imam veliko ljubezni do uniforme in dela z vojniki. Mislim, da je to težak, odgovoren, zanimiv, lep, časten in raznovrsten poklic, ki ga bom z veseljem opravil. Sovrstniki in moji prejšnji sošolci so mnenja, da sem zgrešil poklic. Vendar sem prepričan, da sem na pravi življenjski poti.«

»Za vojaški poklic sem se odločil predvsem zato, ker me veseli. Imam veliko ljubezni do uniforme in dela z vojniki. Mislim, da je to težak, odgovoren, zanimiv, lep, časten in raznovrsten poklic, ki ga bom z veseljem opravil. Sovrstniki in moji prejšnji sošolci so mnenja, da sem zgrešil poklic. Vendar sem prepričan, da sem na pravi življenjski poti.«

● ANDREJ KOSTANJEVEC iz Maribora:

»V osnovni šoli sem se seznanil z vojaškimi poklici. Vse globlje sem se zamislil in rekel sem si: Andrej, ti boš oficir JLA. Odzval sem se na razpis. Vse je potekalo po načrtih in tako sem pristal na tej šoli. Ni mi žal, saj imam vse možnosti za učenje in napredek. Če bi se še enkrat odločil za poklic, bi izbral vojaškega, seveda.«

● GORAN VIŽINTIN iz Nove Gorice:

»Za vojaški poklic sem se odločil v sedmem razredu osnovne šole. Predvsem zaradi želje, da se seznanim z moderno vojaško tehniko in zaradi dela z ljudmi. Šolanje in poklic sta sicer težavna, saj od nas zahtevata veliko splošnega, vojaškega, pedagoškega in tehničnega znanja. Vendar, če si ustvarjen in ljubiš svoj bodoči poklic in sproti opravljaš svoje delo, se uspehi hitro pokažejo – danes v šoli, jutri na delovnem mestu.«

● SINIŠA BUKINAC iz Ljutomere:

»V to šolo sem se vpisal, ker me zanimata predvsem vojaška znanost in tehnika. Pogoj za šolanje so izredni. Čeprav se je odziv mladih zmanjšal, je še vedno dosti zanimanja za to šolo. Moti me predvsem natančna odmerjenost časa za razne dejavnosti. Na to se moramo navaditi že sedaj, ker nas bo spremljalo skozi vso službo v JLA.«

IVAN ŠUČUR

V RAPOVI JAMI ŠE 151 STANOVANJ

Stanovalci nove soseske BS 2/2 na Ulici Metoda Mikuža 16, 18 in 20 so le kratek čas uživali mir v lepih stanovanjih, kajti v Rapovi jami so spet zabrnili težki gradbeni stroji SGP Slovenija ceste-Tehnika. Nadaljujejo z gradnjo stanovanj na prostoru med Ulico Metoda Mikuža in Vojkovo ulico. V tej II. fazi bodo zgradili 151 stanovanj. Vseilitve je predvidena za konec prihodnjega leta. Krajevna skupnost Miran Jarc bo dobila 500 novih krajanov.

Foto: IVAN ŠUČUR – IKI

Uspešna turistična sezona za Bežigradom

Obiskalo nas je 42% več tujih turistov kot lani

Po uradnih podatkih Zavoda SR Slovenije za statistiko je do konca avgusta 1984 bivalo na območju občine Bežigrad 19.744 gostov ali 24 odstotkov več kot leto prej, od tega 39 odstotkov domačih in 61 odstotkov tujih.

Domačih turistov je bilo sicer 4 odstotke več kot v enakem obdobju leto prej, vendar še vedno niso bili doseženi rezultati iz leta 1982. V primerjavi z letom 1982 je bilo domačih turistov 2 odstotka manj.

Tujih turistov je uradna statistična služba zabeležila v obdobju januar-avgust 1984 kar 12.051 ali 42 odstotkov več kot v obravnavanem obdobju leta 1983 oziroma 27 odstotkov več kot v enakem obdobju leta 1982.

Še popolneje lahko ocenimo turistični promet, če ga merimo s številom realiziranih prenočitev. Do konca letošnjega avgusta je bilo na območju naše občine zabeleženih 31.208 vseh prenočitev ali 4 odstotke več kot leto

prej, od tega 19.537 tujih ali 30 odstotkov več kot leto prej in 11.671 domačih ali 22 odstotkov manj kot v enakem obdobju leto prej. Število inozemskih prenočitev je tudi v primerjavi z letom 1982 poraslo, medtem ko je število domačih v primerjavi s tem letom nazadovalo. Razmerje med domačimi in tujimi prenočitvami se že vsa leta vse bolj nagiba v prid tujim. V obravnavanem obdobju leta 1982 so tujci realizirali 57 odstotkov vseh prenočitev, v enakem obdobju letos pa že 63 odstotkov prenočitev.

Občina Ljubljana Bežigrad sodi poleg Pirana, Postojne in Murske Sobote (kjer so izključni razlog Moravske Toplice) med edine štiri slovenske občine, kjer je strukturni delež inozemskega turističnega prometa večji od domačega.

Podrobnejši podatki so razvidni iz tabele:

	1982	struk. v %	1983	struk. v %	indeks 82/83	1984	struk. v %	indeks 84/83
Gosti-skupaj	17.334	100,0	15.882	100,0	92	19.744	100,0	124
domači	7.862	45,4	7.410	46,7	94	7.693	39	98
tujji	9.472	54,6	8.472	53,3	89	12.051	61	142
Prenočitve – skupaj	31.584	100	29.908	100,0	95	31.208	100,0	99
domače	13.605	43	14.886	49,8	109	11.671	37,4	86
TUJE	17.979	57	15.022	50,2	84	19.537	62,6	109

V primerjavi z vso Slovenijo so bili rezultati doseženega turističnega prometa v občini Bežigrad ugodnejši. V Sloveniji je bil do konca avgusta porast tujih prenočitev (čeprav ugoden + 21%) natanko 50 odstotkov nižji kot v naši občini, pa tudi struktura turističnega prometa Slovenije je nagnjena v prid domačemu turizmu (59:41).

Delež občine Bežigrad v turističnem prometu Slovenije je sicer absolutno in relativno majhen (0,5%), vendar je enako majhen tudi delež prenočitvenih kapacitet. V občini Bežigrad je bilo letos na voljo 562 turističnih postelj (leta 1983 – 413, leta 1982 – 507), od tega 94 odstotkov stalnih in 6 odstotkov pomožnih.

Zasebne turistične sobe oddaja 5 gospodinjstev (leta 1983 – 6, leta 1982 – 8).

Zaradi strukture osnovnih prenočitvenih zmogljivosti (kamping, študentski domovi, zasebne turistične sobe) je večina turističnega prometa skoncentrirana na tri poletne mesece (junij, julij in avgust), na katere odpade 70 odstotkov doslej realiziranih prenočitev oziroma kar 90 odstotkov tujih. Zato lahko z gotovostjo trdimo, da smo za Bežigradom zabeležili zadovoljive turistične rezultate – kljub slabemu vremenu in sorazmerno kratki povprečni dobi bivanja, ki znaša samo 1,5 dneva (za območje mesta Ljubljane 1,4 dneva).

DANICA ZORKO

NA BEŽIGRAJSKIH POLJIH

Jesenska opravila že končana

Bežigrad s 150 čistimi in 174 mešanimi kmetijami ter z okoli 1900 hektarji zemljišč v kmetijski rabi (travnikov, pašnikov in njiv) ni niti približno kmetijska občina. Kljub temu je kmetijsko najbolj mehanizirana občina v Sloveniji. Bežigrajski kmetje razpolagajo kar s 364

traktorji, nekateri pa imajo celo 3 traktorje na svojih posestvih.

»S takšno mehanizacijo in seveda s prizadevanjem kmetov so jesenska opravila v naši občini že končana. 83 hektarjev je posejanih s pšenico, 8 hektarjev z ozimnim ječmenom. Uspešno je pospravljena silažna kultura: na 118 hektarjih so kmetje pripravili 38 ton zelene silažne mase. Pospravljajo še peso, zelje ter koruzo v zrnju,« pravi Karel Pinter iz občinskega komiteja za družbenoekonomske odnose.

Družbeni plan za naslednje leto predvideva za 2,5 do 3 odst. višjo fizično rast kmetijske proizvodnje. S pospeševalno siložno bomo zagotovili večje količine hrane na lastnem proizvodnem območju.

Gasilska vaja

Občinska gasilska zveza je 18. oktobra organizirala veliko vajo. Sodelovala so vsa terenska in industrijska gasilska društva iz občine Bežigrad, ekipa gasilske brigade z novo avtomatsko raztezalno lestvijo ter 8-članska ekipa za prvo medicinsko pomoč. »Gorelo« je na tehnični gradbeni šoli.

Vaja je bila dobro pripravljena in je tudi dobro uspela. Sodelujoči so izrazili željo, da bi bilo še več takšnih vaj na različnih področjih občine Bežigrad.

V. Š.

GRADNJA NOVE CERKVE NA ŽALAH

Na ljubljanskih Žalah, od Plečnikovih Žal proti pokopališču, je že nekaj časa gradbišče (na fotografiji), na katerem delavci Gradbinca iz Kamnika zidajo novo cerkev. Zidavo le-te so zadnje oktobrsko nedeljo zaznamovali z versko slovesnostjo, ki jo je vodil ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Slovesnosti so se udeležili tudi predstavniki republiške, mestne in občinske verske komisije, koordinacijskega odbora za urejanje odnosov med samoupravnimi družbo in verskimi skupnostmi pri občinski konferenci SZDL ter krajevnih skupnosti. Nadškof dr. Šuštar in župnik Anton Rojc sta tako na slovesnosti kot v poznejšem pogovoru poudarila sodelovanje oblastnih organov in samoupravnih družbenih dejavnikov pri zadevah, ki jih je bilo treba s skupnimi prizadevanji urediti pred začetkom zidave nove župnijske cerkve na Žalah. Po prepričanju govornikov se bo nov cerkveni objekt, ki ga je načrtoval arhitekt Fedja Košir, lepo ujemal z okoljem, ki mu dajejo pečat Plečnikove Žale. Širši, ne samo verski pomen cerkve izvira iz dejstva, da bo objekt stal ob osrednjem ljubljanskem pokopališču. O tem pomenu in tudi o družbenem razumevanju za graditev cerkve pričča tudi listina, ki so jo med omenjeno slovesnostjo vzdali v temeljni kamen nove cerkve.

V. B. – Foto: IVAN ŠUČUR

Zatika se pri dostavi...

Delavci pri obrtnikih dobili svoje glasilo

Te dni je občinski svet zveze sindikatov poslal vsem samostojnim obrtnikom naše občine poizkusno izdajo glasila »Delavec v samostojnem osebnem delu« namenjeno njihovim delavcem. Časopis je bilo priloženo še spremeno pismo z željo, da obrtniki razdele glasilo delavcem.

»Botra« novega glasila sta republiški odbor sindikata delavcev obrti in skladi za izobraževanje, ki so doslej velike denarje dajali za revijo »Obrtnik«, ki pa ni izpolnila njihovih pričakovanj in o problematiki delavcev v samostojnem osebnem delu ni poročala na ustrezen način. Zato žele sedaj z novim glasilom izpolniti vrzel, ki zija na tem področju.

Šlo bi lahko tudi drugače, z dogovorom sindikata, Splošnega združenja drobnega gospodar-

stva in Zveze obrtnih združenj, a kaže da je med vsemi temi »dejavniki« s področja drobnega gospodarstva le preveč nesoglasij, da bi lahko našli skupen jezik. In če hočemo biti pravični moramo poudariti, da je sindikat pobudo o skupnem glasilu tudi dal, preden se je odločil za svoje lastno, ki izhaja v sklopu »Delavske enotnosti«.

Kot pravijo na Republiškem odboru delavcev obrti sedaj čakajo na odziv. Če bo tak, kot so si zamislili bodo z izdajanjem novega glasila nadaljevali, sicer ne. Nihče nima toliko denarja, da bi tiskal nekaj, kar ljudje ne berejo...

Tu pa smo že pri novem problemu. Čeprav je že skoraj mesec dni od izida poskusne številke, le-ta še ni našla poti k večini delavcev pri samostojnih obrtni-

kih. Nekatere se je ustavila, nekateri pravijo »izgubila«... Tisti, ki naj bi bili odgovorni za to, vaje krivdo drug na drugega, obrtniki na pošto in sindikalne svete v občini, sindikalni sveti na obrtnike, češ, da skrivajo list pred delavci. Zato bo v prihodnje potrebno najti krajšo pot od tiskarne do delavca, da se izognemo neljubim »obrekovanjem«.

Sicer pa je poskusna številka še kar zanimivo branje, ki pa se mu pozna, da ga je urednik bolj na hitro »zmašil« skupaj, kajti drugače si ne moremo razlagati vulgarnosti, ki ne sodijo v glasilo delavcev, ki izhaja pod okriljem »Delavske enotnosti«. A vsak začetek je težak in tudi revija »Obrtnik« je v tridesetih letih svojega obstoja napravila velik korak, zakaj ga ne bi tudi »Delavec v samostojnem osebnem delu«!

A. T.